

בן-עקיבא מודה כי מסר שמות רבים של פעילים ערביים בכפרים, ובכך גרם למעצרו. כך המשיך עד ל-18 בספטמבר, היום שבו התורה על הכל.

גריסה זו אומצה על-ידי חברי "אואג" נאדר", המונעים משאר אירגוני השמאל להיפגש עם הסוכן או לקרוא את הודאתו. מישלחת של חברי האירגונים פנתה אל הוועד המרכזי של "אואגנאדר", הסבירה כי כדי לחשוף את הסוכנים הנוספים, עליהם לדעת מה סיפר בן-עקיבא ולפרסם ברבים את ההודאה המלאה. "אואגנאדר" סירב למסור להם את החומר, טוען כי לא ידוע להם על שום סוכן נוסף, וכי לא ירשו כל פגיעה בחברים שחזרו בתשובה. עמדה זו של האירגון הדהימה את שאר אירגוני השמאל הקיצוני, למרות ש"אואגנאדר" ידוע כנטורייקראת של השמאל, בקנאותו.

במדינה

(המגזין ממעוד 18)
לישראל הצעות את התעלה ולאיים על קאחיר ודמשק.

"אנחנו סבורים כי הסדרת ארצות-הברית מישראל היא המשימה הראשונה של האיסטראטגיה הערבית. אילו הוציאו הערבים על תפקיד זה 50 או 100 מיליון דולר לר בלבד, לעומת 25 המיליארדים שהוציאו על הצבא, היה כל המצב משתנה. ישראל לא היתה מקבלת את הסיוע האמריקאי הערבים היו משחררים את סיני, וגם הפלסטינים היו זוכים בזכויותיהם. הראש של הנחש הציוני הוא בארצות-הברית. ואילו הערבים לוחמים בזוג, הנמר צא פלסטין."

ישראלים בחו"ל

השחקן, הבמאי והשר

ישראל בקר מביים

יוסי ירון מצדיח

וחיים הרצוג מוכר

מאת אלפי הישראלים בניו-יורק התבררו על פסטיבל-הזמר-החסידי שיתקיים במחצית אוקטובר והם כבר חוסכים ב"וודאי את עשרת הדולרים הנדרשים כ"תמורה לכרטיס-הכניסה. ל"עולים חדשים", חסרי-ימון עדיין מציעים חסידי חב"ד פסטיבל-זמר אמיתי יותר, ובחינם, כפי שנאמר בכרוזים שהונסו לכל העיתונים הישראליים הנמכרים בעיר: "בעזרת ה' שם של אה ראה שימחה בית-השואבה לא ראה שימחה מימיו. חג שמח ולהתראות: חסידי חב"ד".

מדווח כתב "העולם הזה" בניו-יורק:

שמעון פרס, יגאל אלון — היו הישראלים הישראליים שביקרו בחוף המיוזחי של ארצות-הברית לקראת החגים: התימת ה"סדר הזמני, הגרסה-החדשה ושימחת-התורה, לפי הסדר הכרונולוגי שלהם. ישראלים אחרים, שביקורים חשוב לא פחות:

● הבמאי ישראל בקר בה העירה כדי לביים את האדם, האלוהים והשטן באידיש.

דין-גלילי: "אנחנו ננצח תמיד את הערבים, משום שאנחנו יותר טובים מהם, הסביר לאד ניומן, שריאין אותו במשך שעה שלימה בחגה-הסוכות, ברשת אן-בי-טי. "אצלנו בישראל חברה חופשית. לכן יש לכל אורח חוש לאימפרוביזציה. למצ"רים — מיסטר דיקטאטורי. דברים לא נעשים קורים למצרי שאינו הולך בתלם. לכן אין יוזמה בדברים הנמוכים של הצבא המצרי..."

דרכי אדם

השרירים של המדינה

"שרוני בירוני"

פצוע מלחמת יום-הכיפורים

רץ לתואר

"מר עולם"

ב-22 באוקטובר 1973 היה מיכאל שרוני חייל-רגלי בחטיבת גולני, שהסתערה על מצב החרמון, כדי לכבוש מחדש מידי הסורים את "העיניים של המדינה". המדינה קיבלה את העיניים שלה חזרה, אבל שרוני כימעט שאיבד את אצבעות-ידידיו. בפאתי המוצב, בעת ההסתערות, נורה לעברו כדור של צלף סורי שפגע בידו. הוא פונה, שטוף-דם, לתחנת איסוף הפצרי עים. המזל האיר לו פנים. הרופאים קטעו רק אחת מאצבעות ידו. הוא קיבל 30 אחוזי נכות.

באמצע חודש נובמבר השנה יעמוד מייכאל שרוני, משוח בשמן, על בימת אחד האולמות הגדולים שבקיפסאון, דרום-אפ"ר, יריקה. שם ינסה להתמודד על התואר מר עולם. הוא יעמוד בראש מישלחת של שלושה אדירי-שרירים, שייצגו את ישראל לראשונה באירוע של "אליפות העולם ב"פיתוח הגוף". שם שנתיים אחרי המלחמה נבחר מיכאל שרוני בן 21 כ"מר יש"ראל 1975", מתוך 15 מועמדים שהתמודדו על התואר.

מיכאל שרוני, סטודנט לכלכלה באוניברסיטת תל-אביב, שם הוא מכוונה "שרור" בניו-יורק, לא קיבל שרירים רק בהסתערה במעלה החרמון. הוא נולד עם גוף כזה. נראה שהשרירים עברו אליו בתור רשה. הוא צאצא למישפחת ספורטאים מהונגריה. אביו היה מתאגרף בהונגריה ואילו אמו החזיקה בחורף אלוף-העולם ברכיבה על סוסים בישראל.

אלא שהגאונים לא ניגנו כינור ראשון בשריריו. אימונים ללא-הרף לפיתוח הגוף, היו חלק בלתי נפרד מאורח-חיינו של מייכאל, מנעוריו.

הוא אוכל הכל. מספר שרוני, מה הוא עושה מדייום כרי 180 הס"מ ו-80 הק"ג שלו יהיו מורכבים בעיקר מערימות של שרירים: "בבוקר אני שוחה ק"ר לומטר אחד, כדי לפתח את כלי-הגוף הזה. בצהריים אני מתעמל ושם את הדגש על ריצות ארוכות על הוף-הים. את עיר קר פעילותי הגופנית אני משאיר לערב, במכוון לפיתוח הגוף בניבעתיים. שם אני מתאמן כשעתיים בתרגילי גמישות. כוח והרמת-משקלות.

היום אני מרים 170 ק"ג בשכיבה. לא שמעתי שמישהו בישראל יכול לעשות זאת. תיאבון לאכול יש לי. אני אוכל חצי קילו בשר ביום. אבל אני לא ברוך. מה שמגשים לי, אני אוכל."

למיכאל נתונים פרופורציונאליים אידיאליים. שאותם הביא עימו לשלוש התיחרויות על תואר מר ישראל שבחן נטל את המקומות הראשונים.

בתחרות בחירת מר ישראל אין מור מנטים של תחרות. כך הוא מסביר את זכויותיו בתואר. "אמנות-המדיה הנדרשות ממר ישראל הן היקף מכסימאלי של עובי השרירים, וגוף פרופורציונאלי. למשל: שהרגליים לא תהיינה קטנות מדי לעומת גודל הגוף עצמו. השופטים בודקים בקפרידה את היטוב השרירים. הם גם דורשים מהמועמד שלא יהיה הכי טיפס. סוף-סוף הוא צריך להפגין את השרירים של ה"מדינה בחו"ל".

קר-מזג ואדיש. מאמני האיגרוף של ישראל כבר ניסו לעבוד על שרוני שיהפוך מתאגרף. אם אתה הופך מתאגרף, אתה מנסף ליריבך את הגולגורית. אמרו לו. "אתה נוצח הרבה זמן, לפני שיישמע הנוגה. אתה קרמזג, אישי, ולא יודע אפילו למח אתה מסוגל" ניסו לשכנע אותו.

מריישראל שרוני
30% נכות, 170 ק"ג הרמה

אבל מיכאל שרוני, שמאחרי המימדים העצומים של שריריו מסתתרות נפש רגישה ואישיות מופנמת, עדיין מהסס. "מעורר לא הרמתי יד על אדם", הוא אומר בכבוד-ראש. ויש לו סיבות טובות מדוע לא עשה זאת. הוא יודע בדיוק מה תהיינה התוצאות.

דרכי חיים

מגע מיני ויעוץ מיישבטי

האם הציע הפרקליט

שירות תמורת מין?

ואם כן, האם

זוהי עבירה?

שופט בית-הדין שפוט באיילת הרים את גבותיו באי-אמון. מולו ניצב רס"ר אביטל ממחלקת-החקירות של מישטרת אילת. ר-לצידו עורך-דין.

"האם אתה מתכוון ברצינות לבקשתך?" שאל השופט.

"ברצינות גמורה", השיב רס"ר אביטל. "אני מבקש לעצור את עורך-הדין בשל חשד שרמו רמיום גסים לבחורה".

"ומה הרמיום?" "בחורה בשפת-הים בקישה מעורר-הדין שיטפל בעניין שבו היא עומדת לתבוע בחור, בעניין מיני. לדברי הבחורה, הציע לה עורך-הדין לשכב איתו קודם, ואז יטפל בעניין. הבחורה באה בוכה לתחנה וסיפרה זאת."

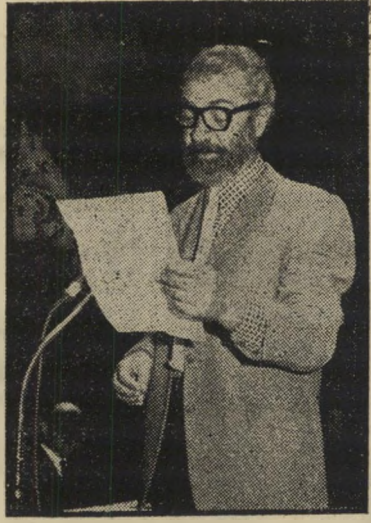
"ומדוע עלי לעצור אותך?" שאל השופט. "משום שהוא מסרב לבוא לתחנה. למסור הודעה ולהסביר את העניין?"

"ומי אמר שמוטלת עליו חובה למסור הודעה?" התעקש השופט. "ובכלל, מה אתה רוצה ממני? אם הוא עבר עבירה, אתה צריכה אותו וקחו זאת על אחריותכם. אני לא אעצור אורח, ובמיוחד עורך-דין, בגין תלונה שהוגשה לפני כמה ימים. עליידי מתלוננת שאין כל סיוע לעדותה."

מיליונים מנסים. כאן התערב בוויכוח עורך-דין אחר, אוריאל באר, המופיע רבות באיילת, ואשר נכח במקרה באלום בית-המישפט. הוא הציע לחשוד לגשת למיש"טרה, לומר שהכל להד"ם, ולהוסיף שאין לו יותר מה להוסיף.

החודר התגד בתוקף. "המדובר בבחורה מופקרת. שסתם מעלילה עלי דברים" טען. "ובכלל, הרי הייתי כבגדיים. איך היא ידעה שאני עורך-דין? עוד דבר, חרי איילת היא עירנופשי!"

השופט סירב, בסופו של הדין הקצר, להוציא את פקודת-המעצר המבוקשת. סיכם עורך-הדין באר: "נגיח ששורר-הדין החשוד הציע לבחורה לשכב בסתם מיליונים של בחורים עושים זאת מדי יום ביומו. חלקם מצליחים, חלקם נכשלים. אז מה? האם יש כאן עבירה פלילית? אפילו אם יתברר, והדבר מאד בסתם, שהחשוד דרש שחלק משכר-טירחחו יינתן במיטה, גם אז אין כאן עניין פלילי. לכל היותר יש כאן עבירה אחת של עורך-דין, שלישכת עורכי-הדין צריכה לתת עליו את דעתה."

שחקן ירון
100% יותר טובים

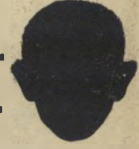
ההצגה תתקיים במרכז היהודי ברחוב התימי-החדשה במנהאטן.

● אנחנו ננצח. בכל העיתונים ובה בקורות נילהבות בשל העיתונים החשובים של ארצות-הברית וקנדה, את הביקורת החיובית קיבל ירון בזכות מיש"קו בסרט החדש של הבמאי הצעיר יאן קאדאר, שקרס שסיפר לי סבי קאדאר, שעוב את צ'כוסלובאקיה בעיקבות התיפתה על ממשלת דובצ'ק. עיין-לפני שנים אחדות באפשרות להשתקע בישראל. שר-ההגירה-התברות דאו, יגאל אלון, לא התפנה לקבל את קאדאר לראיון משך כל שלושת שבועות ביקורו בישראל. את ה"סרט עם ירון ביים קאדאר בקנדה. הסרט הבא בתוכנית-האמנותית: אדם בן כלב. לפי סיפורו של יורם קניוק.

● חיים הרצוג ממשיך למכור את סיפ"רו בראיונות טלוויזיה ורדיו. שהוא מופיע בהן בזכות תפקידו החדש כשגריר ישראל באו"ם. יחד עם הספר, הוא מוכר גם את הרעיונות הישנים של ממשלת גולדה

תרגיל

כפול

אולם, כמה עובדות חדשות, שנודעו לי, מעלות אפשרות כי האמת שונה לגמרי.

בן-עקיבא היה נשוי עם בחורה נחמדה ושמה טינה. היא לא היתה חברה בשום אירגון פוליטי, אולם אהדה את השמאל, וכל חבריה היו שם.

לפני כחודשיים החלו השניים לריב, וטינה הודיעה ליוסי כי החליטה לעזוב, וכן לנסוע לחו"ל. חברותיה של טינה שמו לב כי החלה מעירה הערות שנתה מתגלות כרבות-משמעות. כך, למשל, כאשר שאלו אותה מדוע האירגון של בעלה תומך בסוציאליסטים בפורטוגל (ביגלל שינאת הטרזקיסטים כלפי הקומוניסטים), השיבה כי יוסי גרוע עוד יותר מסוארש (מנהיג הסוציאליסטים). ופעם זה עוד יתברר להם.

נראה כי החלטתה לעזוב גמלה לאחר שנודע לה כי הוא סוכן של שירות-הביטחון. היא הודיעה לו כי לפני צאתה את הארץ תספר לכל החברים את האמת עליו, וביום צאתה את המדינה, ב-17 בספטמבר, שלחה טינה מכתבים לכמה מחבריה וחברותיה.

בן-עקיבא לא ידע מה נכתב במכתבים, אולם היה לו כל היסוד לחשוב שאשתו גילתה את האמת עליו. חלק מעבודתו אלו מגלה בן-עקיבא גם בהודאתו, אולם הוא טען כי גילה לאשתו את היותו סוכן של הש"ב מרצונו-שלו.

קיימת השערה, כי כאשר נוכח בן-עקיבא שאשתו שלחה את המכתבים, כפי שאימה, מיהר אל מפעילו בש"ב וסיפר לו כי סכותו נחשפה. ייתכן שקיבל הוראה ממפעילו למחר אל חבריו ולהתוודות, ולשכנע כי עזב את הש"ב הפך שמאלן, עלימנת שיוכל להמשיך לעבוד למען הש"ב ללא חשש. השערה זו נתמכת גם על ידי העובדה כי הוא — לדבריו של-רעצמו — נפגש קודם עם מפעילו בש"ב, ורק אחר-יכן הלך לחבריו ב"אואגנאדר" להתוודות. בדרך-כלל, אדם המשנה את השקפת-עולמו מתוודה קודם לפני חבריו, שאליהם הוא מצטרף, ורק אחר-כך מספר זאת לאלה שאותם הוא עוזב.

על כל פנים, כאשר הגיעו המכתבים של אשתו, התברר כי היא לא סיפרה הכל, אלא רק ההייתה את חבריה מפני בעלה, וכתבה כי אין הם יודעים מיהו באמת, וכי עליהם להיזהר ממנו.

ההיסטוריה יודעת מקרים של סוכני השילטון שהצטרף לאירגון אותו נשלח לרגל, ורק לאחרונה התפרסמה המנגשת האחרונה בנושא ארצות-הברית כמי שהיתה סוכנת מטעם האף-בי-איי באירגון-הטרור, ושינתה את דעותיה בהשפעת האירגון החדש וניחקה את המצע עם הבלושות גם בישראל היה מיקרה כזה בשנות ה-40. בשנת 1946 התוודתה בחורה בשם נעמי גביש, צלמת במיקצועה, על הצטרפה ל"קומוניסטים העבריים" בשליחות שירות-הידיעות של ההגנה (ש"י), וכי שוכנעה על-ידי האירגון החדש לעזבה את השירות (עתה היא חיה בחו"ל).

ייתכן שיוסי בן-עקיבא יירשם בתי"ס טוריה של ישראל כסוכן הש"ב הראשון ששוכנע על-ידי האירגון שאותו נשלח לרגל. אולם ייתכן גם כי יתברר, שוודיוני נגרה מחשש מפני מיכתבי אשתו, ולא משיכנוע אידיאולוגי.

כך או כך, הפרשה מסעירה את אירגוני השמאל הקיצוני בארץ, שחבריהם החלו מסתכלים אלה באלה בעיניים חשדניות: מי עוד סוכן של הש"ב?